

ערוכה ברמ"ח איברים - משתמרת

אל יצא איש ממקומו ביום השבת
אלו אלפים אמה של תחום שבת
(טו, כט. רש"י)

יש לבאר תוכן איסור יציאה חוץ לתחום
בעבודת האדם לקונו:

אף שציוותה תורה "ששת ימים תעבוד
ועשית כל מלאכתך" (יתרו כ, ט) שמשך
זמן מסויים בימות החול על האדם לעסוק
ב"עובדין דחול" ובענינים שאינם שייכים
לתורה ומצוותי, הזהירה תורה שרק "יגיע
כפיך כי תאכל" (תהלים קכח, ד), כלומר, שהעסק
צ"ל רק ב"יגיע כפיך", עם הידים וכח המעשה
שלו, וראשו ורובו צריכים להיות שקועים גם
בעת העסק בתורה ובמצוותי.

אך במה דברים אמורים שהתירה תורה
שה"כפים" וכוח המעשה יהיו עסוקים בעניני
עוה"ז, ה"ז דווקא ב"ימות החול", והיינו,
בזמן שאינו מוקדש ללימוד התורה ולקיום
מצוותי.

אבל ב"יום השבת", והיינו בעתים
שהוקדשו ללימוד התורה ולקיום המצוות
הנה גם הרגלים אסורים ללכת מחוץ לתחום
הקדושה, דלא רק ראשו וכח שכלו צריכים
להיות שקועים בעסק ועיון התורה, אלא גם
ידיו וכוח המעשה צריכים להיות שקועים בזה
לגמרי.

וכמאמר רז"ל (עירובין נד, א) עה"פ (שמואל
ב כג, ה) "ערוכה בכל ושמורה" – אם ערוכה
ברמ"ח אברים שלך – משתמרת, ואם לאו
– אינה משתמרת". שבעת הלימוד ה"ז צ"ל
בבחי "כל עצמותי תאמרנה" (תהלים לה,
י) שכל איברי הגוף שקועים לגמרי בעסק
התורה.

(עי"פ לקו"ש ח"א עמי' 71 ואילך)